

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Ing. V. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti oznámení žalované ze dne 11. 1. 2007 o zvýšení důchodu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2007, č. j. 3 Cad 10/2007 - 14,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností napadá usnesení Městského soudu v Praze č. j. 3 Cad 10/2007 - 14 ze dne 31. 5. 2007, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti výše označenému oznámení žalované.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo stěžovateli doručeno dne 8. 6. 2007. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána dne 18. 6. 2007. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. O této žádosti rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 9. 2007, č. j. 3 Cad 10/2007 - 30, a to tak, že ji zamítl. Kasační stížnost stěžovatele proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 4/2008 - 53, rozsudek byl stěžovateli doručen dne 5. 5. 2008. Městský soud v Praze dne 13. 9. 2007, zároveň se zamítnutím žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta, stěžovatele usnesením č. j. 3 Cad 10/2007 - 31 vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a svou kasační stížnost prostřednictvím zvoleného advokáta doplnil. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 9. 2007. Rovněž proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud odmítl usnesením ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 5/2008 - 58. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 5. 5. 2008. Stěžovatel do dnešního dne nedostatek spočívající v absenci zastoupení advokátem neodstranil.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), nicméně nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti, neboť není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel zastoupen advokátem. Tato podmínka neplatí pouze v případě, má-li stěžovatel sám, nebo jeho zaměstnanec či člen, který ho zastupuje nebo za něj jedná, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Jak již bylo výše uvedeno, Městský soud v Praze vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti usnesením ze dne 13. 9. 2007, které bylo prokazatelně doručeno dne 20. 9. 2007. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 21. 9. 2007. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta měla tedy končit dne 22. 10. 2007. Stěžovatel do tohoto data a ani později (s přihlédnutím k podané kasační stížnosti a s přihlédnutím k okamžiku doručení usnesení Nejvyššího správního soudu, jímž o kasační stížnosti rozhodl) kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplnil, tedy nepředložil plnou moc zvoleného advokáta a neuvedl jeho prostřednictvím další zákonné náležitosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení a přes výzvu soudu nebyly odstraněny, takže nelze v řízení pokračovat.

Jakkoliv se za této procesní situace Nejvyšší správní soud nemůže věcně zabývat důvodností kasační stížnosti, přesto obiter dictum s ohledem na prima facie zřejmou podstatu kasační námitky a podstatu sporu podotýká, že otázkou přípustnosti žaloby proti oznámení České správy sociálního zabezpečení o úpravě vypláceného důchodu se již v minulosti zabýval (srov. především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 3 Ads 80/2006 - 49, www.nssoud.cz), přičemž dospěl k jednoznačnému závěru, že oznámení o úpravě výše důchodu v důsledku valorizace není možné považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť jím nejsou zakládána, měněna, rušena ani závazně určována práva nebo povinnosti adresáta.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. července 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu